

Romanje v Rim

Slovenci romamo v Rim od dne 22. do 29. maja. Poklonili se bomo sedanjemu sv. očetu Piju XII. in ga prosili, da prišteje škofa Antona Martina Slomškega blaženim.

Spored potovanja

Odhod 22. maja ob 17 s posebnim vlakom iz Ljubljane. V Firenzo pridemo dne 23. maja ob 5 in ostanemo tam dopoldne. Popoldne po kosilu odhod v Rim, kamor dospemo ob 18. Nastanili se bomo v zavodu sv. Marte.

24. maja služba božja in nato ves dan razgled mesta.

25. maja dopoldne ogled Vatikana, popoldne slovesna avdiencia pri papežu.

26. maja dopoldne obisk cerkva, popoldne obisk starega Rima.

27. maja dopoldne služba božja v katedrali, popoldne poljuben razgled. Kdor hoče v Neapelj, mora javiti že sedaj, da bo mogoče ukreniti vse potrebno.

28. maja v cerkvi sv. Petra slovesna služba božja, popoldne pobožnost na grobu sv. Cirila, nato odhod iz Rima.

29. maja postanek v Benetkah, kjer si ogledamo mesto, zvečer odhod proti Ljubljani, kamor pridemo ob 20.

Prijava

Nujna je pravočasna in pravilna prijava! Za prijavo je treba poslati »Slomškovi družini« Maribor, Koroška cesta 5, sledeče:

1. Najpozneje do 1. aprila nam morate poslati osebne podatke: ime in priimek, bivališče, rojstne podatke, ime očeta in matere, tudi materin deklinski priimek.
2. Prijavi je priložiti dve fotografiji v velikosti 4x5 cm.
3. Vplačati prispevke, najmanj 250 din pri prijavi, ostanek do 10. maja.

Stroški

1. Vožnja v III. razredu, hrana in stanovanje, vožnja z avtobusi 850 din.
2. Vožnja v II. razredu stane 1000 din.
3. Vožnja v II. razredu s stanovanjem v hotelu 1100 din.

Prehrana začne z zajtrkom v Firenzi in konča s kosilom v Benetkah.

Kdor bo potoval v narodni noši ali bo vzel s seboj krog, se mu znižajo stroški za 50 din.

Preč. župnim uradom!

Prosimo, da opozorite vernike na to romanje in jim pri pojasnitvi greste na roke in da delujete posebno na to, da bodo prijave pravočasne!

»Slomškova družina«
Maribor, Koroška cesta 5

Novi papež Pij XII.

Dopisi

Sv. Barbara pri Mariboru. Letošnje leto smo dobili 60 novih naročnikov za »Slov. gospodarja«. Našega časopisja pride sedaj tedensko v župnijo 350 izvodov. Treba je še povzdigniti število Mohorjanov. Naj ne bo katoliške hiše brez dobrih knjig in katoliških časopisov!

Vurberg. Čeprav še vedno razsnja denarna »grizac«, a nekaj gostij smo v predpustu vseeno imeli. A le na eni gostiji: Caf-Zorec, so se spomnili, da tudi od dobrih namenov zavisi božji blagoslov. Za misijone so darovali 30 din. Povrni Bog z obilno zakonsko srečo!

Ljutomer. Na banovinski cesti iz Ljutomera proti Središču ob Dravi vozijo skoraj dnevno izvanredno široki avtomobili slatino v Zagreb. Ti avtomobili pa so tako široki, da se jim na nekaterih mestih v Preslki, Hercmanjih in Vuzmetcih ni mogoče izogniti z navadnim kmečkim kolesjem. Cesta je preozka, na eni strani je breg, na drugi graba in pri srečanju je velika nevarnost, da potisne avto kmečkega voznika v grabo. Da pa šoferji niso obzirni napram kmečkemu vozniku, je znano. Kmetje prosimo, da se vožnja s tako širokimi tovornimi avtomobili po teh cestah prepove, uporabljajo naj se samo navadni tovorni avtomobili, kakor ga ima n. pr. Ljutomerski šumak. Oni široki avtomobili pa naj vozijo slatino po državni cesti preko Murskega Središča v Čakovce. Ta cesta je dovolj široka. Prizadeti prosimo okrajni načelstvi v Ljutomeru in Ptuj, da uredita to zadevo in ustrežeta naši upravičeni prošnji.

Velika Nedelja. Dr. Anton Korošec, častni občan občine. V nedeljo, 26. februarja, se je vrnila svečana občinska seja, katere so se udeležili vsi odborniki, razen enega. G. župan Irgolič je po kratkih pozdravnih besedah prešel na edino točko dnevnega reda slavnostne seje, in sicer: imenovanje našega zaslužnega narodnega voditelja, neustrašnega borca za pravice slovenskega naroda dr. Antona Korošca za častnega občana združene občine velikonedeljske. V govoru je g. župan orisal zbranim junaško delo našega voditelja od časa, ko je bil narodni poslanec v avstrijskem parlamentu, do današnjega dne, vodi-

Ninina razburjenost se je nekoliko polegla. V srcu se ji je rodila želja, da bi tudi ona streljala.

»Naj tudi jaz poskusim,« se je obrnila h Kazimiru, ki ji je takoj izročil samokres.

Nina je nekaj časa obračala orožje in ga ogledovala. Bil je starinski, dolgocevní samokres. Nino je za hip obšla slabost ob misli, da ima v rokah morilno orožje. Pogledala je Kazimira. Ta se ji je bodrilno smejal. Nato se je ojunačila, pomerila na posodo, ki je ležala na pločniku, zaprla oči in sprožila.

»Izvrsten strel!« je zaklical Kazimir. »Ravno v sredo si zadela.«

Nina je odprla oči. Prej, ko se je samokres sprožil, se ji je zdelo, da je bo konec. Sedaj se ji je zavest vrnila in si je domišljala, da je storila nekaj velikega. Samozavestno je vrnila orožje Kazimiru.

Kazimir je dal v samokres nove naboj. Obraz se mu je zresnil, in preden se je Nina vrnila v hišo, je spregovoril:

»Nina, nekaj bi ti rad povedal. Zadnji čas mi stiska srce. Vem, da me ne ljubiš... Morda bo prišel dan, ko boš uvidela svojo zmotu. Toda če že hočeš vzeti koga drugega, zakaj si ne izbereš takega, ki ima denar, dobro službo in bi ti zagotovil brezskrbno, srečno življenje?«

»Kazimir, brigajte se za svoje stvari!« ga je zavrnila Nina in je hotela iti v hišo.

Kazimir jo je zgrabil za roko in zadržal.

»Poslušaj me,« je dejal s tresočim glasom. »Ta

fant, ki lazi za teboj, je ničvreden nepridiprav in nima denarja. Ne morem trpeti, da bi se mu obešala za vrat.«

Nina je molčala. Ker je videla, da se ne bo mogla rešiti, je čakala, da bi Kazimir končal. Njegov glas je postal proseč.

»Poslušaj me! Ne boš se me lahko rešila. Nikdar ne boš žena tega človeka. Ščesom se ga boš naveličala in uvidela, da sem jaz pravi mož zate. Ali se spominjaš tistih let, ko si bila ti še mlada deklica, jaz pa že fant? Že takrat sem te ljubil. Ti si bila prva ženska, ki sem jo ljubil, in si obenem zadnja, ki jo bom ljubil, četudi bom sto let živel. Vedno mislim nate...«

Nina je vedela, da govori Kazimir resnico in ji je ugajala ta neizmerna vdanost.

»O, Kazimir,« je vzdihnila, »zelo vas pomilujem!«

Njene besede so imele čuden zvok, ker ni govorila resnice. Toda, kaj bi mu naj rekla? — Zbežala je v hišo. V kuhinji je sedla za mizo in zajutrkovala.

Kazimir je še nekaj časa streljal, potem pa brez zajutrkva odšel.

Po Kazimirovem odhodu se je tudi Nina napravila. Oddati je morala neko pismo.

Spotoma je stopila v papirnico gospe Pakensen. Kupila je znamko in novo številko domačega dnevnika »Jutranji list«.

je takšen klavir nemo-goče narediti v nekaj dneh. Tisti Madžar, ki ga je naredil, je potreboval za to delo nič manj kot štiri mesece. Pa ga je prav za prav še dosti hitro naredil, če pomislimo, da ga je delal samo v prostem času. Delal pa ga ni zaradi tega, ker drugega posla ni imel. Računal je na to, da bo zanj dobil lep denar. Pa se tudi ni zmotil! Prodal ga je za tako velik denar, kolikor ne stane niti najboljši normalno velik klavir. Vsaj tako pravijo. Kupil ga pa tudi ni kak revež, pač pa nek madžarski petičnik, in sicer ne zato, da bi nanj igral, pač pa, ker ga je hotel imeti med svojimi raznovrstnimi zanimivostmi.

Inserirajte!

(Dalje sledi)